

# Cronica de Bucovăț

Un ziar pe placul dumneavoastră

• Ianuarie 2022 • nr. 30 • Anul IV •



## Comuna noastră, sub semnul înnoirii

### 1, 2, 3, START... Un nou debut în 2022

Începutul de an reprezintă pentru administrația locală o nouă perspectivă în dezvoltarea comunei. Vom continua, pe axe principale, dezvoltarea infrastructurii stradale și edilitare în baza proiectelor pe fonduri europene. De asemenea, vom organiza evenimente culturale și sportive, transparentizarea și digitalizarea în funcție de priorități și necesități.

Dacă anul 2021 a fost unul plin de realizări, vom face ca anul 2022 să aducă un plus de împliniri privind dezvoltarea comunei și mai binele cetățenilor noștri.

**Cu deosebită considerație.**  
**Gheorghe POP**  
Primar  
**Ionuț Cristian LUDA**  
Viceprimar

Continuare în pag. 2

## Legende, tradiții, credințe

### Lecția de demnitate

Înainte vreme era o rânduială în toate. Copiii își respectau părinții. Părinții se respectau reciproc și acordau cinstea cuvenită bunicilor.

Femeia respecta bărbatul. Acesta muncea pentru toți, purtându-le de grijă. Femeile, cu precădere, aveau o rânduială a lor... Făceau mâncare și curățenie în casă, grijeau de animale, lucrau grădina și ajutau, la nevoie, bărbatul la muncile câmpului (săpat, pologit, adus acasă recolta etc).

Bunicii se mișcau încolo și încoace, dând o mână de ajutor femeii în îndeplinirea multelor sale îndatoriri, cum ar fi dereticatul, întreținerea curățeniei în curte și la stradă, în fața casei, mici reparații în gospodărie,



munca în grădină.

Ei își asumau rolul de a face educație copiilor în spiritul cunoașterii și respectării normelor de purtare bună în familie, școală și societate.

**Aurel MILĂ,**  
Învățătorul satului

Continuare în pag. 2

## Omul, așa cum îl recomandă faptele sale

### De la catedră la Primărie, un pas decisiv

Descind în Primărie și mă întâmpină un tânăr cu un surâs larg, de om bun. În îndelungata mea carieră de gazetar - mărturisesc - am întâlnit tot felul de oameni, care mai primitori, care mai ascunși în intenții și gânduri, care mai rezervați cu persoanele ce le-au ieșit pentru prima dată în cale. El le are pe toate cele bune și, iată, după trei luni de când am reluat redactarea ziarului local, la Bucovăț, m-am convins că l-am "citit" bine pe viceprimarul cel nou.

De îndată ce a fost ales în această postură, primul gând i-a fost acela de a cunoaște realitățile din teren, drept pentru care a pornit să se întâlnească cu oa-



menii, să le afle păsurile, să descâlcească ițele încurcate cu voia sau fără voia lor, să scoată din amorțire bunele intenții zădărnicate prin varii acte samavolnice.

**Constantin JIHIȚĂ**  
Continuare în pag. 2

## Istoria locală, izvor de cunoaștere

### Hronicul străvechimei noastre (IV)

Dacă, în numerele anterioare, am discutat despre elemente de preistorie aflate pe teritoriul actual al Comunei Bucovăț, odată cu acest număr se va discuta de perioada daco-romană. Astfel, primele urme ale civilizației geto-dace descoperite pe hotarul Bucovățului sunt reprezentate de două monede dacice.

Prima dintre ele este o tetradrahmă, tip Filip II, care datează din secolul III î.D.Ch, executată îngrijit, și cântărește 13,33 g, cu o tăietură. Cea de-a doua tetra-

drahmă de tip Ramna, datează din secolul II î.Ch. Prin aceste descoperiri arheologice monetare se atestă faptul că, pe hotarul comunei Bucovăț, cultura și populația geto-dacă a fost prezentă înaintea erei noastre.

În ceea ce privește prezența stăpânirii romane pe acest teritoriu, integrat Imperiului Roman la începutul mileniului I, ne stă mărturie valul roman.

**Prof. Ionuț Cristian LUDA**  
Viceprimar

Continuare în pag. 2

## Ars poetica

### Urare la început de an

de Nichita Stănescu

Clopoțele norilor  
cu ding-danguri de ninsoare  
la-nceputul orelor  
iată-le, bat ora mare.

Crugul anului se schimbă,  
un cuvânt rămâne-n urmă,  
însă prea frumoasa limbă  
niciodată nu se curmă,

ci azvârle înainte  
noi urări, numai de bine,  
prevestite de cuvinte  
ninse sus, în înălțime;

Să vă fie anul-an,  
suplu ca pe râuri unda,  
să nu fie bolovan  
peste suflete secunda,

nori să fie doar de ploaie  
peste câmpuri, jos, la vale,  
niciodată să-ntretaie  
raza fragedă de soare;

fie aerul curat,  
plin de păsări liniștite,  
niciodată sfâșiat  
de lungi fumuri stalactite;

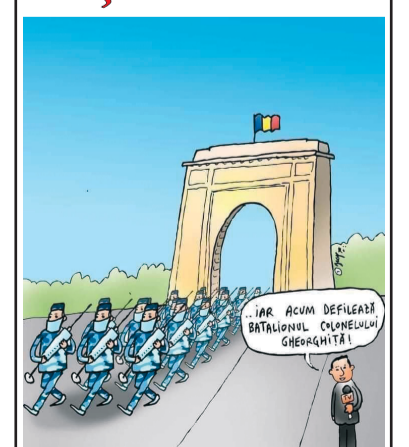
limpede vă fie apa,  
verde pururea pământul,  
nu vi-l tulbure cu sapa  
semnul rău, înnămolindu-l;

pasul zvelt și luna albă,  
gestul mâinii prietenoș,  
niciodată steaua slabă  
cu luci mohorât de os,

pâinea să vă stea pe masă  
aburindă, aburind  
gheața ultimă rămasă  
pe ferestrele din gând.

Pură fie-vă zăpada,  
încălzind la subțioară  
floarea albă din livada  
înflorită-n primăvară.

## La țintă



## Punctul pe i

### Culmea medicinei

Un vaccin atât de "sigur" încât trebuie să fii amenințat ca să-l iei, pentru o boală atât de „cumplită” încât trebuie să fii testat ca să știi că o ai.

Marea problemă a omenirii acestor vremuri este oare un eveniment întâmplător - așa cum ni se "toarnă" în urechi de către mașinaria de propagandă - sau o uriașă afacere ce are la bază un principiu consacrat în această "lume" (lumea afacerilor): inventezi o problemă și apoi vinzi soluția?

Au sosit - pur și simplu, în sensul cel mai categoric - proștii și inculții la putere și, în ciuda tuturor legilor economice și a tuturor regulilor politice, fac proștii, ca niște ignoranți ce se află. În loc de a se împotrivi, oamenii cumsecade adoptă expectative binevoitoare, se fac că nu văd și nu aud, pe scurt trădează. Nu-și fac datoria. Imparțialii și încrezătorii înregistrează și tac. Sunt cei mai vinovați. (Nicolae Steinhardt)

## Pașoptiștii vizionari și harta României la 1855



România era tranșată, bucăți-bucăți, pe butucul mereu însângerat al istoriei, dar marii, ardentii și inspirații vizionari de la 1848 o vedeau întreagă, de la Nistru până la Tisa.

Iar visul lor era atât de sincer și de hotărât că istoria însăși a fost nevoită să-și abandoneze mersul ei implacabil și să-și îndrepte pașii după visul lor.



## Excese pandemiei

## "Iertați-ne, am greșit!"

Instituția de presă "Extrabladet", care face parte din același trust cu cotidianul "Politiken" (cel mai apreciat ziar din Danemarca), își cere scuze pentru frica pe care a inspirat-o cititorilor, adoptând discursul oficial al guvernului despre pandemie de la Copenhaga, fără să pună la îndoială politicile statului, conform "Cotidianul".

"De aproape doi ani, noi – presa și cetățenii – am fost preocupați în mod hipnotic de statisticile zilnice ale autorităților despre coronavirus. Am început cu modul în care variază numărul infecțiilor, al spitalizărilor și deceselor din cauza virusului. Am dat importanță mare celor mai mici oscilații prezentate de experți, politicieni și autorități, care ne-au avertizat constant despre „monstrul corona”, care se ascunde sub patul nostru. Un monstru care abia așteaptă să ațipim pentru a ne lovi în toilul nopții.

Alerta mentală constantă ne-a epuizat pe toți. Noi – presa – trebuie să ne evaluăm propriile acțiuni. Și nu am reușit să facem asta. Noi nu am fost suficient de atenți atunci când autoritățile au trebuit să răspundă la întrebarea despre ce înseamnă spitalizările cu corona și ce înseamnă spitalizările din cauza corona. Este o diferență. O mare diferență. Cifrele spitalizărilor care ne-au fost prezentate au fost cu 27% mai mari decât numărul spitalizărilor doar din cauza coronavirusului. Știm asta acum.

Desigur, autoritățile sunt în primul rând responsabile pentru informarea corectă a populației, cu onestitate și precizie. Numărul

celor care s-au îmbolnăvit și au murit de covid ar fi trebuit publicat cu mult timp în urmă, pentru a avea o imagine clară despre monstrul de sub patul nostru. Per total, mesajul autorităților și al politicienilor în timpul acestei crize istorice lasă multe de dorit. Ei mint atunci când o parte a populației își pierde încrederea în ei.

Un alt exemplu. Vaccinurile au fost prezentate constant ca „superarma” noastră. Iar spitalele au fost numite „superspitale”. Însă aceste „superspitale” se pare că sunt solicitate la maximum, deși aproape întreaga populație este înarmată cu acea „superarmă”. Până și copiii au fost vaccinați la o scară uriașă, ceea ce nu s-a întâmplat în țările vecine.

Cu alte cuvinte, se întâmplă ceva ce nu merita termenul „super”. Fie că sunt vaccinurile, spitalele sau o combinație între cele două, este vorba despre decizia fiecăruia. Însă cel puțin comunicarea din partea autorităților nu merita în niciun fel prefixul „super”. Dimpotrivă!, se arată în comunicatul publicației „Extrabladet”.

O poziție asemănătoare a fost adoptată și de către publicația „Bild”, cea mai populară din Germania. Julian Reichelt, redactorul-șef, a făcut un anunț video pe YouTube, în care a cerut iertare milioanei de copii pe care guvernul, prin intermediul presei, i-a făcut să creadă că sunt un „pericol mortal pentru cei dragi și pentru societate”.

„Vreau să exprim aici ceea ce nici guvernul, nici cancelarul nu îndrăznesc să le spună milioanei de copii din țară.

Vă rog să ne iertați. Iertați-ne pentru că, de un an și jumătate, o politică v-a transformat în victime ale violenței, neglijării, izolării și singurătății! Vă rog să ne iertați pentru această politică și pentru acoperirea ei în presă, care, precum o otrăvă, v-a făcut să vă simțiți ca un pericol mortal pentru societate!

Nu sunteți un pericol pentru societate, să nu credeți această minciună. Noi trebuie să vă protejăm. Mulți oameni și „Bild” au denunțat ceea ce li s-a întâmplat copiilor noștri. Nu a urmat nicio reacție. A organizat Merkel vreun summit pentru copii? Nu! În schimb, i-a convins că își vor ucide bunicii dacă îndrăznesc să fie ceea ce sunt, de fapt – copii. Dacă se întâlnesc cu prietenii lor.

Nimic din toate acestea nu a fost demonstrat științific. E ușor să le impui aceste lucruri copiilor, ei nu se pot apăra și nici nu votează. Când un stat anulează drepturile unui copil, trebuie să dovedească că face asta pentru a-l apăra de un pericol iminent. Această dovadă nu ne-a fost oferită. A fost înlocuită cu propaganda care i-a prezentat pe copii ca vectori ai pandemiei, deși la început au spus că ei au imunitate bună și sunt feriți de pericolul covid.

Cei care au vrut să contracizeze această propagandă nu au fost niciodată invitați la masa experților. Politicienii ar face bine să deschidă mai degrabă școlile și săliile de sport, nu secțiile de vot. Altfel, vor avea pe conștiință și vor lăsa în cărțile de istorie o mulțime de suflete nevinovate”, a spus jurnalistul.

Radu URSAN

Istoria ne arată că cele mai cumplite lucruri (războiul, genocidul, sclavia), nu au rezultat din nesupunere, ci din supunere. Problema noastră nu este nesupunerea civică, ci obediența civică. (Howard Zinn)

Iar acum, luați una și de la mine: Gândurile ne iau mereu de unde suntem și ne duc acolo unde vrem să ajungem. (C. J.)

## Caz scandalos în Austria

Un elev de 9 ani, din Austria, a fost nevoit să dea un test de cultură generală în afara școlii, la -1 grad C, pentru că nu purta mască de protecție. Potrivit cotidianului "Klagenfurt", cazul a luat proporții semnificative după ce părinții elevului în cauză au amenințat că vor depune plângere. Copilul a fost testat negativ pentru covid-19 și era în posesia unei scutiri medicale de la purtarea măștii.

Cazul, descris drept „inedit”, a stârnit reacții în toată Austria. Deputatul de dreapta Markus Leinfellner a asigurat că va raporta Ministerului Educației ceea ce consideră a fi un „eveniment scandalos”, scrie Courier International.

De altfel, Austria se remarcă prin faptul că se caută vânători de nevaccinați. Cei ce refuză să se vaccineze riscă amenzi de până la 3.600 de euro, iar dacă nu plătesc pot primi până la 12 luni de închisoare.

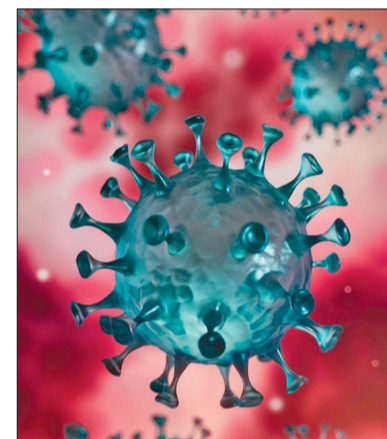
Mda, Hitler are urmași de nădejde!

Oana IVAN

## Mesaj sinistru

Pe pagina „Ro-Vaccinare”, a Guvernului, a fost postat, în 15 ianuarie, un mesaj sinistru.

Acesta a stârnit reacția părintelui Ionuț Ghibanu, vicar-eparhial al Arhiepiscopiei Târgoviștei. „Este profund scandalos pentru întreaga comunitate creștină, prin faptul că este o amenințare în sine, dovedind dispreț față de valorile neamului. Dacă nu porți mască, nu mai prinzi pasca. Adică mori!? Pasca este pâinea binecuvântată oferită credincioșilor în noaptea pascală, simbol al bucuriei și al comuniunii, mărturie de credință și semn al celei mai mari sărbători creștine, asociate cu viața, cu biruința și cu Hristos. Nu putem permite batjocorirea



credinței străbune, a Bisericii, despre care Mihai Eminescu, recent celebrat, spunea că este mama neamului românesc. Ori, când te iei de mamă, nu iese deloc bine!”

Radu URSAN

## Nole, rămâi în inimile noastre!

Președintele Serbiei, Alexander Vucici, a transmis mesaj de susținere compatriotului său, Novak Djokovici, după ce tenismanului i-a fost retrasă viza, pentru a doua oară, de autoritățile australiene.

„Dacă ați vrut să-i interziceți lui Djokovici să câștige trofeul pentru a 10-a oară, de ce nu i-ați returnat viza imediat, de ce nu i-ați spus că este imposibil să primească viză? De ce îl hărțuiți? Ni se spune ce înseamnă stat de drept. Vă imaginați ce s-ar fi întâmplat dacă un ministru din Serbia ar fi anulat decizia unui judecător, a unei instanțe judiciare valide? Ne-au arătat cum arată o justiție independentă, ce pare neimportantă, din moment ce toată puterea este la executiv.

Serbia este alături de Djokovici și se comportă mult mai bine decât voi, respectând legislația internațională și ceea ce înseamnă reprezentarea adecvată a unui stat. Vom lupta pentru el și faptul că voi îl hărțuiți nu ne schimbă părerea despre poporul australian, pe care îl respectăm și îl apreciem.

Puteți scrie sute de mii de mesaje cu ce e mai rău despre Djokovici, el este cel mai bun jucător de tenis din toate timpurile și așa va rămâne în inimile

noastre. Iar voi, cei care credeți că veți obține ceva prin hărțuire, să știți că nu vă veți apropia niciodată de Novak Djokovici, parte din poporul nostru mândru și demn. Novak, suntem cu tine!”, a sunat mesajul prezidențial.

Djokovici nu a plecat învins din țara cangurilor. A intrat și a ieșit un om sănătos dintr-o țară bolnavă.

\*\*\*  
În context, merită amintită reacția autorităților române într-un caz asemănător, cel al arbitrilor Sebastian Colțescu. Atunci, acuzat de rasism de jucătorii unei echipe de fotbal din Turcia, Colțescu nu a fost apărat de autorități. Dimpotrivă, ministrul Sportului de la acea vreme, Ionuț Stroe, și-a cerut scuze „în numele sportului românesc”. Ministerul Afacerilor Externe a condamnat rasismul”. Nici măcar F. R. F. nu i-a luat apărarea reprezentantului său. Publicația „Gazeta Sporturilor” a scris despre „derapajul rasist” al lui Colțescu. Singurii care l-au apărat au fost antrenorul Laszlo Boloni și primarul Iașiului, Mihai Chirica. Toate acestea, înainte ca ancheta forului european să se desfășoare. La finalul anchetei, Colțescu a fost declarat nevinovat.

Radu URSAN

LIBELULA 0770471490 libelula.bucovat@gmail.com

**HYUNDAI**  
Pompe de căldură aer-apă



Sistem inverter  
Agent R32 ecologic  
Operare până la -25°C  
Temperatură maximă tur apă 65°C  
Eficiență energetică A+++  
Nivel minim zgomot 53dB



LASĂ SOARELE SĂ LUCREZE PENTRU TINE!



PANOURI FOTOVOLTAICE    MODULE DE STOCARE  
SISTEME DE MONTAJ    APARATURĂ DE CONVERSIE

## Lumea fabuloasă a copilăriei sub semnul bucuriei de a trăi frumos

## O grădiniță pentru mileniul trei

**Chiar și într-o zi oarecare poți da peste o minune**

La noi totul a început așa frumos – de la construcția “în roșu” la ceea ce este astăzi – încât până și eu am impresia că ar putea fi vorba despre o poveste, îmi spune Mariana Fodor, coproprietar alături de Camelia Popa Gavrilă. Tot ceea ce vedeți aici s-a clădit în două luni. Am început cu șase copii, în decembrie trecut. Vestea s-a răspândit cu repeziciune, încât am fost luată prin surprindere de tot ceea ce a urmat.

Părinți cu copii dornici de o schimbare în viața lor au sosit să vadă minunea numită “Grădinița Montessori Mundi Bucovăț”, situată în cartierul “Maria Parc” și tare le-a plăcut. Așa se face

ajuns, repede, la 34 de suflete. Am angajat patru educatoare, pe lângă mine, și o femeie la curățenie. La fiecare început de săptămână o doctoriță vine să-i consulte, iar meniul îl stabilește un medic nutriționist.

Micul dejun este de la 8 la 10, însă fiecare mănâncă atunci când dorește în acest interval de timp. Mâncarea nu conține prăjeli, nu este prea sărată, fiind într-o zi cu carne, iar în cealaltă fără carne. Nu există dulciuri în meniu (prăjituri, tort, ciocolată etc), decât sub formă de fructe. Au trei mese pe zi și două gustări (fructe, iaurt cu fulgi de porumb).

Pentru că, trebuie să vă spun, programul nostru este de la ora 8 la 18. Aici deprind abilități ce fac parte din “arsenalul” oricărui copil ce pornește să exploreze



să participe la jocuri care le stimulează gândirea, să grijească de plante, să frământa aluat, să împletească, să fie ordonați, să



citească și să scrie, să cânte și să cunoască mai mult decât ați putea crede: geografie, istorie, biologie, zoologie, anatomie, credință.

Iar toate acestea le învață ușor, în joacă, totul fiind gândit în detaliu, bine țintit, de la practică la teorie, nicidecum invers. Avem planificare pentru un an. De pildă, învață să recunoască albină, ce mănâncă, ce ne dă ea și cum avem grijă de stup, casa în care ea locuiește; desenează, colorează, cântă având în minte această zburătoare care ne face viața mai bună. Învață literele (în relief) atingându-le cu mâna, apoi formând câte un cuvânt cu literele respective prin alăturare.

Nu lucrăm cu toți deodată, ci pe rând, cu fiecare, dacă și când doresc. Nu le spunem niciodată: “Fă asta!”, ci “Vrei să lucrăm împreună la alcătuirea unui cuvânt, ori la operații aritmetice, ori la cunoașterea anotimpurilor, a daciilor și romanilor etc?” Nu facem noi, ci îi îndemnăm pe ei să facă și doar îi corectăm discret, de fapt îi ajutăm să nu greșescă. Nu spunem “N-ai făcut bine!”, ci “Mai încearcă o dată!”. În felul acesta, ei prind curaj, le place să descopere ceea ce avem în program să facem. Și se bucură că, de fiecare dată, “le iese”.

Avem programe artistice, cele mai îndrăgite fiind serbările tematice: Sărbătoarea luminii, ocazie cu care mergem în parc cu lămpioane aprinse, confecționate din hârtie creponată, foi colorate sau cutii de lapte, la lăsarea serii, cântând cele trei melodii dedicate Sfântului Martin (catolic), ocazie cu care împărțim covrigul, precum Sf. Martin mantia. Apoi spunem povestea la cerc și vorbim despre învățăturile care se desprind de aici. Alte serbări care ne plac de-

Moto1: Fiecare copil pe care-l instruim este un om pe care-l câștigăm. (Victor Hugo)

Moto2: Visele copilăriei se numesc povești. Ale celor mari se numesc speranțe. Magia nu are vârstă.

osebit de mult sunt cele dedicate mamei, Zilei Copilului, lui Moș Nicolae și Moș Crăciun, sfârșitul de an. Mai e și sărbătoarea dovleacului, când vin cu “rotofeii” gata pregătiți de părinți, și se face o întreagă paradă de asemenea “zâmbăreți” cu lumânări în interior, unii mai hainoși decât alții și tare ne mai amuzăm pe tema aceasta.

Îi încurajăm mereu, îi ghidăm doar, nu facem noi în locul lor, iar, la urmă, îi felicităm pentru cât de bine s-au comportat.

moment dat, intră în joc măriașă visul. Cel care, mai târziu, de-a lungul anilor de școală, devine năzuință, râvnă, aspirație.

Tot ce ai într-o zi nu vei mai avea. Vei rămâne doar cu ce ești. Pentru că singura avere ești tu. De aceea am așternut aceste gânduri, impresii, emoții și simțăminte. Să aveți cunoștință că aici, lângă locuința dvs., o familie de pitici și îndrumătorii lor cei plini de har alcătuiesc o lume fericită. Vă asigur că este ceva mai presus de cuvinte.



că am fost asaltați de cereri; pur și simplu, copiii nu voiau să mai plece, erau fascinați de ceea ce le-am arătat, de picii aceia care îi chemau să se joace împreună. Prea era totul nou, prea se simțeau bine copilașii, încât am

lumea. Da, chiar așa! Învață să se îmbrace și să se dezbrace singuri, să se exprime frumos și cuviincios, să folosească litere, cifre, diverse materiale de studiu (cuburi, bile, bețișoare etc), să mănânce, să spele farfuria,



Montessori Mundi  
PRĂGĂTIM VIITORUL ASTĂZI  
Bucovăț

Nu lipsesc, desigur, activitățile practice, pe care le desfășurăm în curtea din spate, unde avem câteva aparate, precum și o porțiune îngrădită, cu nisip, unde ei se joacă. Dar se și îndeletnicesc

Mariana Fodor și colegile ei atât de dedicate micuților acestora sunt pilduitoare prin tot ceea ce fac aici, la această grădiniță pentru mileniul trei. Ocazie cu care am înțeles ceva de



cu grădinaritul. Aduc o plantă de acasă, pe care apoi o îngrijesc, o udă, o mângâie, se bucură că îi merge bine, învață cum să procedeze ca să nu se ofilească.

Sunt impresionat de punctualitate, igienă, solicitudine. Ca în Germania, frate! Știu, cu o rândunică nu se face primăvară. Dar prima trebuia să vină. Și s-ar părea că a venit. Să fie într-un ceas bun!

**Sunt clipe când simți că realitatea este desprinsă din vis**

Copiii formați acum, la modul acesta, vor avea o frumoasă pornire în viață. Iar aceste deprinderi vor deveni baza educației de mai târziu. Desigur, contează educația din familie și cea din școală, dar tot de căpătâi rămân primii pași în privința modului în care ne vom comporta în viață, nu-i așa?! Mereu le spunem povești în care se împletește ficțiunea cu realitatea. Iar, la un



neprețuit: “Când oferi, oferă din inimă, altfel nu mai are valoare, are doar preț! Și asta ține de natura lucrurilor.

**P.S.** Informații puteți găsi și pe Facebook. Există un grup al părinților care văd ce lucrează copiii lor și fac schimb de păreri în privința asta.

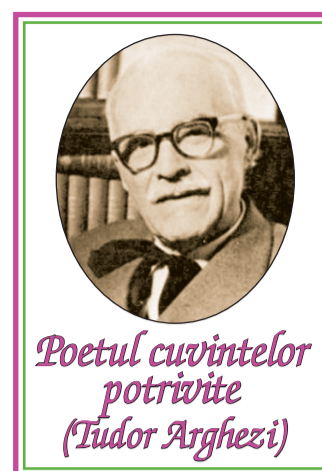
Pagină realizată de C. TOPOLEANU



# Argus

Supliment al ziarului "Cronica de Bucovăț"

Ianuarie 2022 ● nr. 4 ● Anul II



Noi punem în cuvinte potrivite bucuria și emoția vieții

## 15 Ianuarie, Ziua Culturii Naționale



Portretul principelui literaturii române

## Arc peste timpul Poetului



cei unsprezece copii ai lui Gheorghe și ai Ralucai Eminovici.

A fost poet, prozator și jurnalist, soco-

Mihai Eminescu s-a născut în 15 ianuarie 1850, la Botoșani și a încetat să mai vadă lumina zilei la 15 iunie 1889, în București. A fost al șaptelea dintre

tit de cititori și de critica literară postumă drept cea mai importantă voce poetică din literatura română.

Copilaria și-a petrecut-o la Botoșani și Ipotești, în casa părintească și împrejurimi, în totală libertate de mișcare, fiind în contact cu oamenii și cu natura, stare evocată cu adâncă nostalgie în poeziile *Fiind băiet păduri cutreieram* sau *O, ră-mâi*.

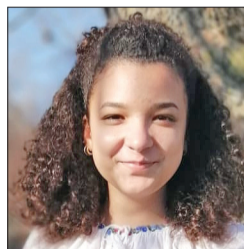
Edward ENGELMANN

Continuare în pag. 2

În dialog: lumea de ieri cu cea de azi

## Despre patriotism, cu mintea coborâtă în inimă

Interviu cu dl. Mihai Eminescu, poet, ziarist, eseist și bun român



- Domnule Eminescu, vă invit la un dialog de suflet pe tema dragostei de neam și țară. Ce înseamnă, în viziunea domniei voastre, să fii patriot?  
- Eu sunt de pă-rere că nația asta are nevoie de oameni de nădejde și de judecată, de omenie și de caracter, care să-i conducă destinele.

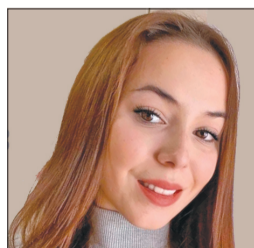
La vreme de bejenie, în timpurile de demult, au apărut aceia dintre noi care au înțeles durerile celor mulți și necăjiți. Ei n-au voit onoruri, slujbe gras plătite, nici alte favoruri, ci au suferit alături de oamenii simpli, pentru care boierii n-au avut înțelegere și nici dare de mână în a-i ajuta să-și dea la școală pruncii. I-au umilit și exploatat cât au putut pe țărani.

Rebeca BUCSAI

Continuare în pag. 2

Luceafărul triumfă de-a pururi

## Vreme trece, vreme vine...



Recitindu-l pe Eminescu, gândul ne poartă în vremea epigoniilor, figurilor triste de politicieni cocotați în dregătorii înalte, deputați, consilieri și alte specimene din fauna claselor superpuse.  
Redăm un fragment dintr-un articol publicat în ziarul Timpul.

Daria RUIEN

**Acești netrebniți care ne conduc**  
Ce caută aceste elemente nesănătoase în viața publică a statului? Ce caută acești oameni care pe calea statului voiesc să câștige avere și onoruri, pe când statul nu este altceva decât organizarea cea mai simplă posibilă a nevoilor omenescii? Ce sunt aceste păpuși ce doresc a trăi fără muncă, fără știință, fără avere moștenită, cumulând câte trei, patru însărcinări publice dintre care n-ar putea să împlinească nici pe una în deplină conștiință?

Continuare în pag. 2

Crezul nostru

## Mihai Eminescu, omul absolut al culturii române



Despre Eminescu vorbesc cu venerație râul, ramul, vântul și marea, galaxiile și pulbera de stele ce i-au luminat gândurile, însoțindu-i zborul spre astre celui atins de aripa geniului. Nicolae Iorga îl considera «întruparea literară a conștiinței românești, unică și nedespărțită», iar Elena Văcărescu vedea în el «un sfânt păstor român care nu mână oi, ci stele».  
În exercițiul meu de admirație față de «poetul nepereche», cum îl numea George Călinescu, îi invit pe marii Creatori, de la Homer și Dante, la Shakespeare și Goethe, la un festin literar imaginar. Fiecare să rostească Laudatio, îngenuchind simbolic în fața geniului creator, unic, încarnat pentru o clipă de eternitate în operele lor. O paradă a «greilor» ce aduc binecuvântare lumii prin har divin menit să farmece auzul și să fascineze privirea.

mâne, consacrată Geniului românesc. Până la Eminescu, poezii, lucrători cu și întru Logosul românesc, păreau niște Botezători, glăsuind în pustie, dar presimțind că va veni unul, unicul, ce va cuvânta cum nu se mai auzise până atunci.

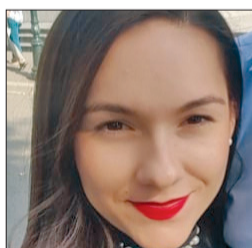
Contemporanii poetului descoperă în el „o lumină de lumină” (Al. Hodoș); un filosof ce „revărsă valuri de lumină în cugetarea românească” (A. T. Laurian). Pentru Hașdeu, poetul e un trimis al lui Dumnezeu, iar Vlahuță și Iorga îl consideră un „zeu tânăr”. Dacă, la moartea lui Eminescu, Caragiale consemnează apoteoza „sfântului tânăr”, C. Rădulescu-Motru susține înveșnicirea eminesciană: „Pecetea pe care a aplicat-o geniul acestui poet pe ceara sufletului românesc este singura ce n-a fost roasă de dintele vremii și are caractere citețe pentru orișicine; pecetea altora a durat cât a durat și viața lor trupească. Nemuritor în înțeleșul permis al cuvântului este numai Eminescu”.

Eu îl ador pe Eminescu. Și mi-aș dori ca urmele lui să ne mângâie zilele și să ne aducă un clinchet de bucurie din înălțimea Cerului, din împărăția Făt-Frumosului din lacrima căruia să ne curățim sufletele de prea multa prefăcătorie ce ne umbrește și ne întunecă, adeseori, simțirea pretins patriotică. Luminează-ne, Eminule, calea spre sfințenie, rogu-te!

Velinka BOGICI  
Profesor coordonator

Celui mai bun dintre români, omagiu!

## Luceafărul poeziei românești



Mihai Eminescu, poetul național al românilor, personalitate de importanță colosală pentru cultura noastră, este cel dintâi care a făcut din limba română un adevărat obiect de artă, în condițiile în care poezia se afla abia la începuturile sale. Acesta este *poetul nepereche a căruia operă învinge timpul*, după cum afirma divinul critic, George Călinescu. Astăzi, el este apreciat de cititori și critici literari ca fiind cel mai important scriitor romantic, luceafăr al poeziei românești.

Mihai Eminescu rămâne cel mai însemnat poet al românității și unul dintre cei mai mari poeți romantici ai lumii. El, tipul uman și creator al inadaptablei de geniu, ce resimte cu dureroasă luciditate abisul dintre idealurile înalte și lumea mărginită în care trăiește, și-a definit condiția de nemuritor prin opera sa plină de zbatere și duiosie, de dor și zăbucium. Scrișul era viața lui: *omul cel mai silitor, veșnic citind, meditând, scriind... poet în toată puterea cuvântului*, apud Titu Maiorescu.

Mihai Eminescu este chintesenta sufletului curat al românului, glasul său dulce, vorba sa domoală, cugetul său avântat. Cel care l-a susținut și l-a promovat, cel care l-a oprosit, poate la fel de mult, până la moarte, pare-se, Titu Maiorescu, îl descrie astfel: „Limba națională și-a găsit în poetul Mihai Eminescu cea mai frumoasă înfăptuire până azi, ce va fi punctul de plecare pentru toată dezvoltarea viitoare a vestmântului cugetării românești.”

Despre cât de român a fost Mihai Eminescu o spun înseși vorbele lui, ce țin loc de concluzie la acest semnal publicistic: „Suntem români și punctum!”

Mihaela GOLOGAN  
Profesor de limba și literatura română

